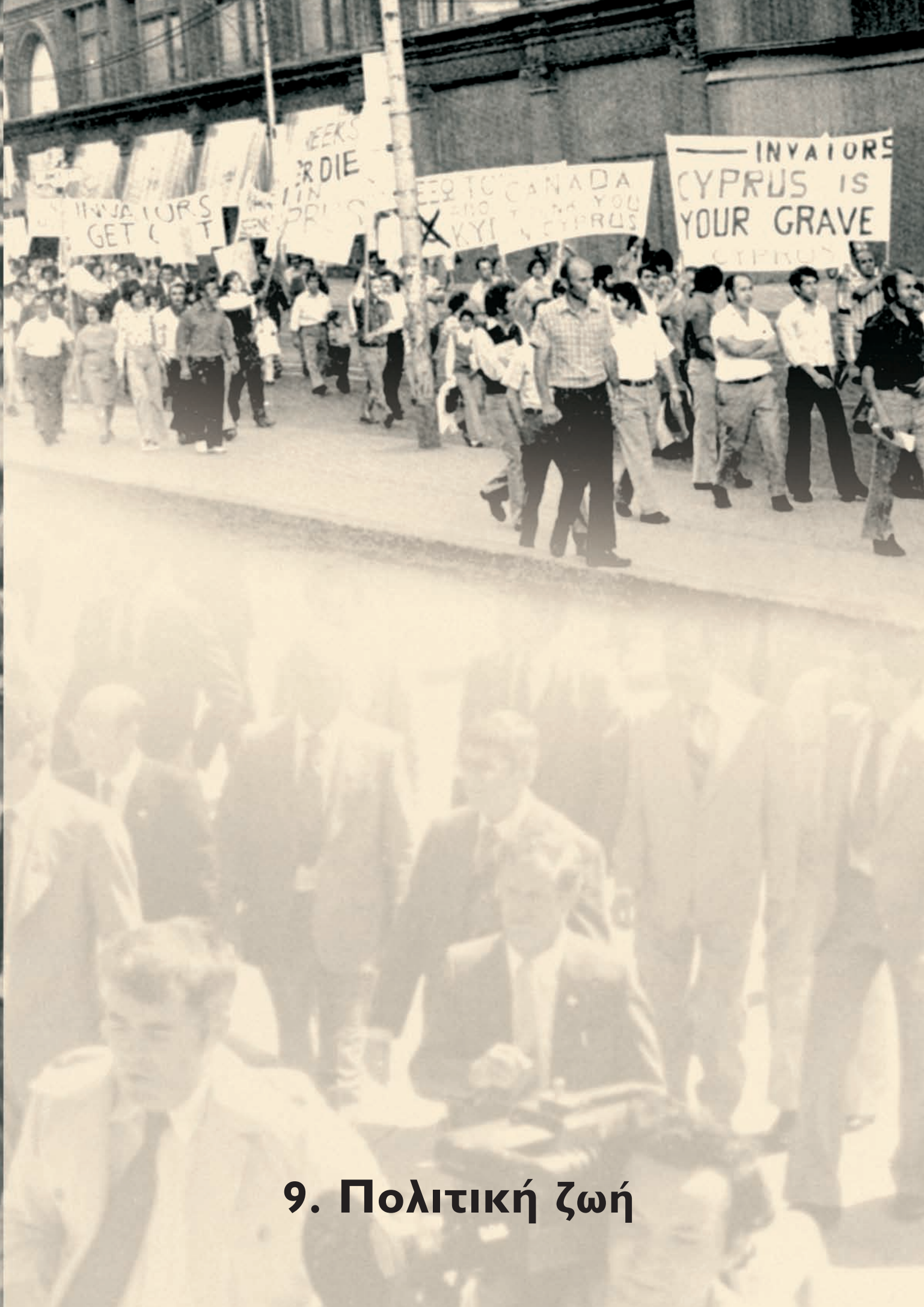

9. Πολιτική ζωή

Οι Έλληνες της διασποράς είχαν και έχουν ανάμειξη στα πολιτικά πράγματα των χωρών στις οποίες εγκαταστάθηκαν. Ακόμη και σε εποχές και σε χώρες που δεν υπήρχε δημοκρατική πολιτική ζωή, βρίσκουμε Έλληνες να κατέχουν πολιτικά αξιώματα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Ιωάννη Καποδίστρια που υπηρέτησε ως υπουργός Εξωτερικών στην τσαρική Ρωσία. Στις ιστορικές παροικίες της ελληνικής διασποράς αναπτύχθηκε έντονη δράση για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Τούρκους. Όπως είναι γνωστό, η Φιλική Εταιρεία ιδρύθηκε στην Οδησό από τους εμπόρους Νικόλαο Σκουφά, Αθανάσιο Τσακάλωφ και Εμμανουήλ Ξάνθο. Στη Βιέννη άρχισε επίσης ο Ρήγας Φεραίος να οργανώνει το κίνημα για την απελευθέρωση της Ελλάδας.

Στα νεότερα χρόνια στις ελληνικές μεταναστευτικές κοινότητες οι πρώτοι μετανάστες παραμένουν προσκολλημένοι στην πολιτική ζωή της Ελλάδας. Έτσι για παράδειγμα ο διχασμός ανάμεσα στους οπαδούς του βασιλιά Κωνσταντίνου και αυτού του Ελευθερίου Βενιζέλου μεταφέρθηκε και στις ελληνικές παροικίες της διασποράς.

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που οι Έλληνες μετανάστες, κυρίως οι εργαζόμενοι, προσπάθησαν να έχουν συμμετοχή στα συνδικάτα και σε πολιτικές ομάδες ή κόμματα που τα καθοδηγούσαν. Τέτοιες περιπτώσεις συναντούμε στις ΗΠΑ, τον Καναδά και την Αυστραλία με τους Εργατικούς Συνδέσμους. Στις ΗΠΑ παρουσιάζεται ένα πρώιμο σοσιαλιστικό κίνημα στο οποίο συμμετέχουν Έλληνες μετανάστες. Μερικοί μάλιστα απ' αυτούς διατηρούν σχέσεις και με τους πρώτους Έλληνες σοσιαλιστές της περιόδου του 1920. Έχουμε πληροφορίες για την κυκλοφορία της πρώτης ελληνόφωνης σοσιαλιστικής εφημερίδας στα μέσα της δεκαετίας του 1910 με τίτλο *Οργάνωσις* στο Cincinnati. Όμως δεν διασώζεται κανένα φύλλο της. Το 1918 εκδίδεται η *Φωνή του Εργάτου* από την Ελληνική Σοσιαλιστική Ένωση που δρα στο εσωτερικό του κόμματος Socialist Party. Αργότερα η Ελληνική Σοσιαλιστική Ένωση συμμετέχει στην ίδρυση, το 1921, του Workers Party. Συνεχίζεται και η έκδοση της *Φωνής του Εργάτου* που μετατρέπεται από μηνιαία σε εβδομαδιαία έκδοση.

Αργότερα οι Έλληνες των μεταναστευτικών παροικιών ενδιαφέρθηκαν και για την πολιτική ζωή των χωρών στις οποίες ζούσαν. Έτσι εκλέχτηκαν στα κοινοβούλια των χωρών αυτών, στις δημοτικές αρχές, και σε κομματικά αξιώματα.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας, υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας και πρώτος κυβερνήτης του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους.

Ρήγας Φεραίος, μάρτυρας της ελληνικής ελευθερίας.

Σήμερα υπάρχουν Έλληνες γερουσιαστές και βουλευτές στις ΗΠΑ, Έλληνες βουλευτές στον Καναδά και την Αυστραλία καθώς και σε μερικές ευρωπαϊκές χώρες. Ιδρύθηκε μάλιστα και η Διεθνής Ένωση Κοινοβουλευτικών Ελληνικής Καταγωγής.

Οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας Νικόλαος Σκουφάς, Αθανάσιος Τσακάλωφ και Εμμανουήλ Ξάνθος.

Ο Ελληνοκαναδός γερουσιαστής Φίλιππος Τσιγάντες (δεύτερος από δεξιά) κατά τον εορτασμό της επετείου της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα (1982).

Απονομή τιμής στους τρεις Έλληνες βουλευτές της καναδικής Βουλής Ελένη Μπακοπάνου (Κεμπέκ), Γιάννη Κάννη (Οντάριο), Δημήτρη Καρύγιαννη (Οντάριο) και στο βουλευτή της Εθνοσυνέλευσης του Κεμπέκ Χρήστο Σύρρο από το Σύλλογο Δωδεκανησίων του Κεμπέκ (1996).

Ο τότε υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Γιώργος Παπανδρέου στη Βουλή του Καναδά, ανάμεσα στους Ελληνοκαναδούς βουλευτές Γιάννη Κάννη και Ελένη Μπακοπάνου.

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ

Τετάρτη: Έκδοση Διαρκήσας

4ος έτος • Φύλλο 110 - 120 • Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1999

Χρήστος Δουλκερίδης Εκλέχθηκε βουλευτής ελληνικής καταγωγής στο Βέλγιο

Στα περισσότερα μέρη του κόσμου όπου υπάρχουν Έλληνες μετανάστες, διαπιστώνουμε ότι γρήγορα εκλέγονται ελληνικής καταγωγής βουλευτές κι αυτό ίσως γιατί ο Έλληνας έχει την πολιτική μέσα του... στο Βέλγιο όμως τα πράγματα λειτουργήσαν κάπως διαφορετικά, σ' αυτό σίγουρα έπαιξε μεγάλο ρόλο τόσο ο "Ελλαδοκεντρισμός" των μεταναστών, όσο και οι "διακρίσεις" που υπάρχουν εξ' ατίας των οποίων είναι δύσκολο να εκλεγεί κάποιος εφόσον το "άνοιγμα" προς την ντόπια κοινωνία είναι σχετικά περιορισμένο... και ο αριθμός των Ελλήνων σχετικά μικρός.

Ετσι ενώ πολλοί συμπατριώτες μας διατρέπουν σε διάφορους τομείς, όπως τις επιστήμες, τις τέχνες, κ.α., στην πολιτική δεν συμβαίνει το ίδιο... ή τουλάχιστον μέχρι χθες, αφού ο ελληνικής (και μεταναστευτικής) καταγωγής κ. Χρήστος Δουλκερίδης τον οποίο παρουσιάζουμε πιο κάτω αλλάζει λίγο τα δεδομένα... κι αυτό γκα-

και η μητέρα του από τη Ρόδο.

Από νεαρό παιδί έδειξε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την πολιτική γενικότερα και κυρίως για τα πολιτικά δράματα στο χώρο που ζούσε. Έγινε ενεργό μέλος του κόμματος των οικολόγων Βελγίου το 1988 από πεποίθηση ότι ήταν το κόμμα το οποίο υπερσπεύζε σε μεγάλο βαθμό και χωρίς περιττοφρέντα τα συμφέροντα του συνόλου των πολιτών, ιδιαίτερα κατα-

πολιτικός σύμβουλος της Isabelle DURANT και Jacky MORAEL που ήταν εκπρόσωποι τύπου του κόμματος.

Με την ιδιότητα αυτή είχε την ευκαιρία ν' αναπτύξει δημόσιες σχέσεις και να γνωριστεί καλύτερα, κυρίως κατά την τελευταία προεκλογική περίοδο. Τα θετικά αποτελέσματα που απέσπασε το κόμμα στο στις εκλογές είχαν σαν συνέπεια την εκλογή του στο κοινοβούλιο των Βρυξελλών.

Επίσης οι συνάδελφοί του, αναγνωρίζοντας τη σημαντική συμβολή του και αφοσίωση στο κόμμα καθώς και τον αποτελεσματικό προεκλογικό αγώνα που διεξήγαγε στις πρόσφατες εκλογές, του εμπιστεύθηκαν και την εκπροσώπηση στο κοινοβούλιο της Γαλλόφωνης Κοινότητας όπου εκλέχθηκε αντιπρόεδρος.

Στα πλαίσια αυτά έχει την ευθύνη σε τομείς όπως την εκπαίδευση, την υγεία, τις διεθνείς σχέσεις κ.α.. Σημαντικοί τομείς με μεγάλη ευθύνη και

Η Ελληνοκαναδή βουλευτής και υπουργός Μετανάστευσης του Οντάριο Μαρία Μπουντρογιάννη στο επίσημο δείπνο της Ελληνικής Κοινότητας του Τορόντο με τον Ελληνοκαναδό βουλευτή Γιάννη Κάννη και τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στο Τορόντο Αλέξη Αλεξανδρή, Μάρτιος 2002.

Άρθρο της παροικιακής εφημερίδας «Πρωτοπόρος» για τον Χρήστο Δουλκερίδη, νεοεκλεγέντα βουλευτή του κόμματος των Οικολόγων Βελγίου.

ΣΥΝΕΒΗΞΑΝ

ΝΟΣΤΟΣ τεύχος 9, Ιούλιος - Οκτώβριος 1989, σελ. 8

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΛΕΓΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Για πρώτη φορά στην ολλανδική Βουλή ένας Έλληνας. Στη νέα ολλανδική Βουλή, που προήλθε από τις εκλογές της 6ης Σεπτεμβρίου, ο συμπατριώτης μας, Θανάσης Αποστόλου, εξελέγη με το Εργατικό Κόμμα.

Ο κ. Αποστόλου προέρχεται από το χωριό Τρυγώνα Καλαμπάκας και διαμένει στην Ολλανδία από το 1971. Μετά τις πανεπιστημιακές του σπουδές στην Ελλάδα σπούδασε Θεολογία και Κοινωνιολογία στην Ολλανδία, εργάστηκε σαν διευθυντής σπουδών στο Ινστιτούτο Kerken Wereld στην πόλη Driebergen και από το 1978 εργάζεται σαν διευθυντής του Κέντρου Μεταναστών «Κεν-

τρική Ολλανδία» που εδρεύει στην Ουτρέχτη.

Στο Εργατικό Κόμμα της Ολλανδίας, ο κ. Αποστόλου είναι πρόεδρος της Επιτροπής Εθνικών Ομάδων, η οποία ασχολείται ειδικά με θέματα μεταναστών, πολιτικών προσφύγων και ατόμων που προέρχονται από τις πρώην αποικίες της Ολλανδίας (Ινδονησία, Σουρινάμ, Ολλανδικές Αντίλλες).

Στον ευρύτερο χώρο του μεταναστευτικού κινήματος ο κ. Αποστόλου ανέπτυξε ενεργό δραστηριότητα συμμετέχοντας σε πρωτοβουλίες όπως την ίδρυση της Πανολλανδικής Συνομοσπονδίας των Οργανώσεων των Μεταναστών από τη Μεσόγειο και

την ίδρυση του Κέντρου κατά των Φυλετικών Διακρίσεων (LBR).

Στην ελληνική παροικία ο Θανάσης Αποστόλου είναι γνωστός από τη μακρόχρονη δραστηριότητά του στην ελληνική κοινότητα Ουτρέχτης και στην Ομοσπονδία των ελληνικών κοινοτήτων Ολλανδίας. Υπήρξε για αρκετά χρόνια πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Εκπαιδευμένων με πρωτοβουλία του οποίου εκδίδεται στην Ολλανδία εδώ και μια τριετία το ολλανδόφωνο περιοδικό «Lychnari, Αναζητήσεις στη σύγχρονη Ελλάδα» με 2.000 περίπου χιλιάδες Ολλανδούς και Έλληνες συνδρομητές.

Άρθρο του περιοδικού «Νόστος» για τον Έλληνα βουλευτή του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος -PvdA- Ολλανδίας Θανάση Αποστόλου.

Επίσκεψη του βουλευτή του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Ολλανδίας Θανάση Αποστόλου στην Κύπρο, προσκεκλημένος από τον τότε πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Σπύρο Κυπριανού.

Έλληνες αιρετά μέλη αυτοδιοίκησης από διάφορες χώρες της Ευρώπης.

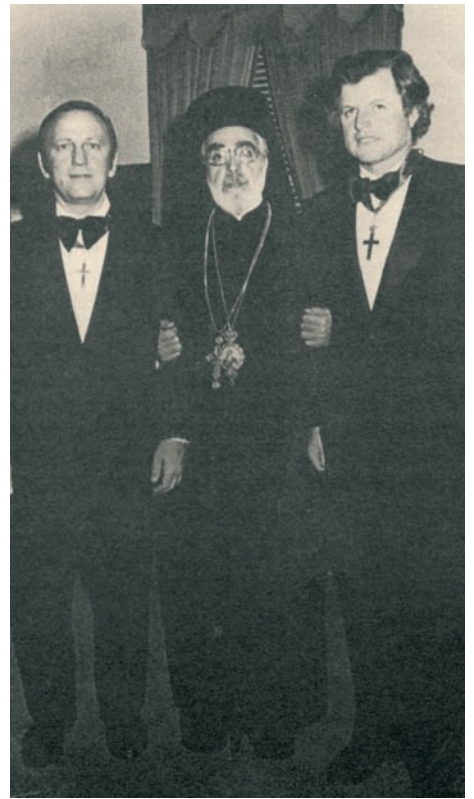
Έλληνες αιρετά μέλη αυτοδιοίκησης από διάφορες χώρες της Ευρώπης.

Ο αρχιεπίσκοπος Δημήτριος με τους ελληνικής καταγωγής Αμερικανούς γερουσιαστές Ολυμπία Σνόου και Πολ Σαρμπάνη.

Ο πρώην κυβερνήτης της Μασαχουσέτης Μάικλ Δουκάκης, έλληνας της δεύτερης γενιάς, ο οποίος ήταν υποψήφιος των Δημοκρατικών για το προεδρικό αξίωμα το 1988.

Ο αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος με τους γερουσιαστές Τζον Μπραδήμα -ελληνικής καταγωγής - και Έντουαρντ Κέννεντυ.

Ο ελληνοαμερικανός γερουσιαστής Paul Tsongas

Th. Theophanous Minister for Development and Resources Victorian Government Australia. Εισήγηση στο συνέδριο «Ιστορία της Νεοελληνικής Διασποράς» στο Πανεπιστήμιο Κρήτης.

Απονομή του Μεγαλόσταυρου του Τάγματος Μακαρίου Γ' στους Σαρμπάνη και Μπραδήμα

Πέμπτη, 05 - 07 - 2007

Τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος Μακαρίου Γ' για την υποστήριξη τους στον αγώνα για λύση του Κυπριακού και αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο απένειμε απόψε ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, Τάσσος Παπαδόπουλος, στα πρώην μέλη του Αμερικανικού Κογκρέσου, Πολ Σαρμπάνη και Τζον Μπραδήμα. Η απονομή της τιμητικής διάκρισης έγινε στη διάρκεια επισήμου δείπνου στο προεδρικό μέγαρο, στο οποίο παρακάθησε, εκτός των άλλων επισήμων και παραγόντων της Κυπριακής Ομογένειας των ΗΠΑ, ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Δημήτριος. Σε ομιλία του ο πρόεδρος Παπαδόπουλος τόνισε ότι οι κ.κ. Σαρμπάνης και Μπραδήμας «εκπροσώπησαν επάξια το λαό στις αντίστοιχες εκλογικές περιφέρειές τους για δεκαετίες, ενώ προώθησαν επιτυχώς τις φιλοδοξίες και τους στόχους της ελληνοαμερικανικής κοινότητας».

Ο πρόεδρος Τ. Παπαδόπουλος είπε ότι αμέσως μετά την τουρκική εισβολή του 1974 στην Κύπρο, οι Πολ Σαρμπάνης και Τζον Μπραδήμας μαζί με τον Γερουσιαστή Τόμας Εγκλετον του Μισούρι, ο οποίος απεβίωσε πρόσφατα, ηγήθηκαν της επιτυχούς προσπάθειας επιβολής εμπάργκο όπλων στην Τουρκία.

Πρόσθεσε ότι «όπως το έθεσε ο Δρ. Μπραδήμας, ο ίδιος και ο Πολ Σαρμπάνης δεν αποτέλεσαν το ελληνικό λόμπι, αλλά το λόμπι του κράτους δικαίου». Αυτό, επεσήμανε ο πρόεδρος Τ. Παπαδόπουλος, «αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της υποστήριξής τους προς την Κύπρο». Και οι δύο άνδρες έχουν για πολλά χρόνια υποστηρίξει μια δίκαιη λύση στο κυπριακό πρόβλημα, «όχι μόνο επειδή είναι ένα ελληνικό θέμα, αλλά επειδή είναι στην ουσία ένα θέμα κράτους δικαίου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τη νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών», παρατήρησε ο πρόεδρος Τ. Παπαδόπουλος. Απευθυνόμενος στον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Δημήτριο, ο Κύπριος πρόεδρος τον ευχαρίστησε για τις προσπάθειές του να τερματιστεί η λεηλασία και η καταστροφή της θρησκευτικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της Κύπρου στις κατεχόμενες περιοχές.

Πηγή: ΑΠΕ - ΜΠΕ